

Persontraffikkens Vedkommende, falde alt for stærkt paa de lange Afstande. Man gør i saa Henseende stor Forskel paa Person- og Godstrafikken; for den sidste Vedkommende erkender man Berettigelsen i og Hensigtsmæssigheden af, at Taksterne gøres i betydelig Grad faldende med Afstanden. Man finder det berettiget af Hensyn til, at Jærnbanens ret betydelige Ulejlighed og Bekostning, navnlig ved at stille Vogne til Disposition og ved at give Tidsfrist for Af-læsningsen o. s. v., er ens, uanset Bejrlængden, og man finder det hensigtsmæssigt saavel af Hensyn til den indenlandske Omsætning, som særlig af Hensyn til vor Eksport. Flere Medlemmer ere dog, selv for Godstaksternes Vedkommende, noget betænkelige ved den faldende Skala, man allerede fra Administrationens Side har bragt i Anvendelse, og man ønsker i hvert Fald ved denne Lejlighed, at udtale et Ønske om, at man fremtidig ikke bringer den faldende Skala i stærkere Anvendelse, end alt er sket. Den Skala, som alt er bragt i Anvendelse, er jo i dobbelt Forstand faldende, idet der foruden en betydelig Grundtakst, som er ens uanset Bejrlængden, og som altsaa i sig selv indeholder en ret betydelig faldende Skala, tillige opkræver en Tillægstakst, der ogsaa er faldende med Afstanden, og er faldende i saa høj Grad, at Tillægstaksten pr. Kilometer paa de lange Afstande kun er en $\frac{1}{4}$ af Tillægstaksten paa de korte. Det er dog paa ingen Maade Udvalgets Mening eller Ønske at saa Taksterne paa de lange Afstande forhøjede; men man mener, at den faldende Skala allerede for Godsets Vedkommende er bragt saa stærkt i Anvendelse, som det af Retfærdighedshensyn over for dem, der rejse paa korte Afstande, nogenlunde kan forsvares, og at en eventuel fremtidig Nedsættelse af Taksterne navnlig burde komme de sidstnævnte til gode; dette kan saa meget bedre forsvares, som en Nedsættelse paa de korte Afstande jo i samme Maal kommer alle Afstande til gode.

Uenigheden i Udvalget maa imidlertid for Godstaksternes Vedkommende nærmest betragtes som en Nuancesforskel, idet alle ønske den faldende Skala, men kun i en noget

forskellig Grad. Er Udvalget saaledes ikke fuldt ud enigt angaaende den faldende Skala for Godsets Vedkommende, da træder denne Uenighed noget stærkere frem for Persontaksternes Vedkommende. Flere Medlemmer erkende ganske vist, at Jærnbanen for hver enkelt Passager har en vis Ulejlighed, som er ens uanset Bejrlængden, og som altsaa bør betales som et Slags Tillæg til den egentlige Billetpris. — Endvidere erkender man, at det kan være forretningsmæssig klogt at give rejsende paa lange Afstande et noget yderligere Afslag, men at indføre et saadant Afslag i Prisen paa de lange Afstande, som antydet i Regeringsforslagets Motiver, kan man paa ingen Maade anerkende Berettigelsen af. Flere Medlemmer finde en faldende Skala som den foreslaaede baade uretfærdig og økonomisk uheldig; man havde derfor helst ønsket at opstille bestemte Takster for de forskellige Person- og Godsklasser paa de forskellige Afstande, men da man erkender, at vort Jærnbanevæsen endnu befinder sig i stadig Udvikling, og der stadig indhøstes ny Erfaringer, der mulig til Tider kunne ønskeliggøre forskellige Forandringer, og da man tillige efter Ministerens Udtalelser i Udvalget maatte forudsætte, at saadanne Forslag vilde vanskeliggøre Lovens Gennemførelse, har man frafaldet forskellige Forslag i den Retning, som vare stillede i Udvalget, og man har nøjedes med i Uighed med Regeringsforslaget at opstille Maksimaltakster, og saa overlade den nærmere Udarbejdelse til Administrationen, idet man dog forudsætter, at denne vil tage Hensyn til de i nærværende Betænkning udtalte Ønsker. Af samme Grund har man frafaldet at fremsætte forskellige Krav i Endringsforslagsform. Man ønsker ved 2den Behandling kun at omtale disse Krav i Betænkningen, men forbeholder sig eventuelt at genoptage dem ved 3dje Behandling.

Med Hensyn til de foreslaaede Person-Maksimaltakster finder Flertallet det uheldigt, at de i visse Tilfælde tillade en Fordyrelse af Nærtraffikken, samtidig med at de, sammenholdte med Motivernes Øster, frembyde en Risiko for Statskassen af over $\frac{1}{2}$ Million Kr. Flertallet kan hverken af Ret-